

قانون مربوط به تعیین عیدی و پاداش سالانه کارگران شاغل در
کارگاه های مشمول قانون کار
(مصوب ۱۳۷۰/۱۲/۶ مجلس شورای اسلامی)

ماده واحده - کلیه کارفرمایان کارگاه های مشمول قانون کار مکلفند به هر یک از کارگران خود به نسبت یک سال کار معادل شصت روز آخرین مزد، به عنوان عیدی و پاداش بپردازند مبلغ پرداختی از این بابت به هر یک از کارکنان نبایستی از معادل نود روز حداقل مزد روزانه قانونی تجاوز کند.

تبصره ۱ - مبلغ پرداختی به کارکنانی که کمتر از یک سال در کارگاه کار کرده اند باید به ماخذ شصت روز مزد و به نسبت ایام کارکرد در سال، محاسبه میگردد. مبلغ پرداختی از این بابت برای هر ماه نباید از یک دوازدهم سقف تعیین شده موضوع ماده واحده این قانون تجاوز نماید.

تبصره ۲ - در کارگاه هایی که مطابق رویه کارگاه بیش از مبالغ فوق پرداخت می نماید عرف کارگاه معتبر خواهد بود.

تبصره ۳ - رسیدگی به اختلافات ناشی از اجرای این قانون در صلاحیت مراجع پیش بینی شده در فصل حل اختلاف قانون کار می باشد.

تبصره ۴ - این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجرا و جایگزین لایحه قانونی منافع کارگران مشمول قانون سهام کردن در منافع کارگاه های صنعتی و تولیدی مصوب ۱۳۴۱ و لغو قوانین سابق مصوب ۱۳۵۹/۴/۲۳ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران می گردد.